

Det foreslås, at sager om frakendelse af dansk indfødsret efter den nye § 8 A skal føres i strafferetsplejens former, uanset om sagen rejses uden samtidig påstand om straf. Det indebærer bl.a., at anklagemyndigheden har bevisbyrden for de faktiske forhold, der er forudsætningen for, at frakendelse kan ske.

Efter retsplejelovens § 686, stk. 2, skal domsmænd medvirke i sager, som skønnes at være af særlig indgribende betydning for den pågældende. Det forudsættes, at sager om frakendelse af dansk indfødsret vil have en sådan særlig indgribende betydning for den pågældende, at de skal behandles under medvirken af domsmænd. I givet fald skal der beskikkes en forsvarer for den pågældende, jf. retsplejelovens § 731, stk. 1, litra d.

De almindelige regler om appel finder anvendelse. Dom om frakendelse af dansk indfødsret vil således kunne ankes i medfør af retsplejelovens § 962, stk. 2. Anke vil have opsættende virkning, jf. retsplejelovens § 963, stk. 3, jf. § 951, stk. 1.

Det er forudsat, at nærmere undersøgelser med henblik på, om der er grundlag for at rejse sag om frakendelse af indfødsret, vil blive foretaget af politiet, uanset om det sker i forbindelse med en straffesag eller ej. Justitsministeren vil kunne anmode politiet om at foretage en undersøgelse. Det forudsættes, at politiet sender en redegørelse om undersøgelsen til justitsministeren med indstilling om, hvorvidt der er grundlag for at gå videre med sagen. Justitsministeren beslutter på grundlag heraf, om anklagemyndigheden skal anmodes om at indbringe sagen for retten, jf. den foreslåede § 8 B, stk. 1.

Der foreslås en særlig værnetingsregel, som skal gælde i tilfælde, hvor sagen alene vedrører frakendelse af dansk indfødsret, dvs. hvor der ikke samtidig nedlægges påstand om straf (den foreslåede § 8 B, stk. 2). Det foreslås, at sagen i disse tilfælde skal indbringes for byretten i den retskreds, hvor den pågældende person bor eller opholder sig. Har den pågældende ikke kendt bopæl eller opholdssted her i landet, indbringes sagen for Københavns Byret.

3.2. Retsvirkninger af, at dansk indfødsret frakendes

3.2.1. En dom, der går ud på at frakende dansk indfødsret, vil have virkning fra afsigelsen af endelig dom. Afgørelser om frakendelse af dansk indfødsret vil således ikke efter forslaget få tilbagevirkende kraft i den forstand, at den pågældendes rettigheder og pligter skal revurderes for så vidt angår perioden fra erhvervelsen og indtil frakendelsen af den danske indfødsret. Det gælder, selv om indfødsretten helt eller

delvis har været afgørende for den pågældendes retsstilling på visse punkter.

Det foreslås derimod, at den pågældende efter frakendelse af indfødsretten ikke skal kunne støtte ret på, at han eller hun tidligere har haft dansk indfødsret. Personer, som er frakendt dansk indfødsret, vil således f.eks. ikke kunne få retskrav på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens regler ved at påberåbe sig, at de tidligere har været danske. Omvendt vil frakendelsen ikke have betydning for den pågældendes retsstilling med hensyn til retsforhold, som ligger før frakendelsen – f.eks. hvis en person, der får frakendt sin indfødsret, har krav på statslig uddannelsesstøtte for en periode, hvor vedkommende stadig var dansk statsborger.

Der henvises til lovforslagets § 8 A, stk. 2.

3.2.2. Efter fast praksis anses en opholdstilladelse for bortfaldet, når en udlænding erhverver dansk indfødsret. En person, hvis danske indfødsret frakendes ved dom, vil således ikke umiddelbart have opholdstilladelse her i landet.

Det foreslås derfor, at Udlændingestyrelsen i tilfælde, hvor en person i medfør af de foreslåede nye bestemmelser i indfødsretsloven har fået frakendt sin danske indfødsret, på eget initiativ skal tage stilling til, om den pågældende kan generhverve den opholdstilladelse, den pågældende var i besiddelse af på tidspunktet for erhvervelsen af dansk indfødsret. Hvis den person, der har fået frakendt sin danske indfødsret, havde EF/EØS-opholdsbevis eller opholdstilladelse efter EF/EØS-bekendtgørelsen, er det statsamtet på det sted her i landet, hvor den pågældende person bor eller opholder sig, der træffer afgørelsen. Den pågældende person har ret til at opholde sig her i landet under sagens behandling. Det forudsættes, at anklagemyndigheden oplyser Udlændingestyrelsen om, at den pågældende person har fået frakendt sin danske indfødsret, umiddelbart efter, at endelig dom er afsagt.

Opholdstilladelsen generhverves i givet fald på de samme betingelser mv., som gjaldt for den opholdstilladelse, den pågældende var i besiddelse af, da han eller hun erhvervede dansk indfødsret.

Generhvervelse er efter forslaget betinget af, at der ikke ville være grundlag for at inddrage denne opholdstilladelse, jf. herved udlændingelovens § 19. En udlænding vil som altovervejende hovedregel have tidsbegrænset opholdstilladelse på tidspunktet for den pågældendes erhvervelse af dansk indfødsret. Generhvervelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse vil alene kunne nægtes, hvis opholdstilladelsen er opnået ved svig, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 2, eller hvis den pågældende person er indberettiget